

Πολιτική κανονιοφόρων από τρόικα και αγορές

**Η επιχείρηση παγίδευσης της χώρας μπορεί
και πρέπει να αποτύχει με πολιτικά μέσα**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Πολιτική κανονιοφόρων από τρόικα και αγορές

Του Ρούντι Ρινάλντι*

Η επιχείρηση παγίδευσης της χώρας μπορεί και πρέπει με πολιτικά μέσα να αποτύχει

Οι ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις που δρομολογήθηκαν μετά την υπερψήφιση του «Προϋπολογισμού», με την επίσπευση των διαδικασιών εκλογής νέου Προέδρου, οδηγούν σε καινούργιο πολιτικό τοπίο. Θα μπορούσε να παρομοιαστεί η σύντομη περίοδος των δύο μηνών παράτασης που ζητήθηκε και δόθηκε από τα ευρωπαϊκά όργανα με μια φυσούνα σαν αυτές που βλέπουμε στα γήπεδα. Μόνο που δεν οδηγεί στον αγωνιστικό χώρο, αλλά στην αρένα. Σε μια αρένα όπου μια χώρα ολόκληρη βρίσκεται μπροστά στα θηρία, έτοιμη να κατασπαραχτεί εκτός κι αν δεχτεί να γονατίσει υπομένοντας κι άλλους ακρωτηριασμούς προς τέρψιν των «αγορών» και των Γερμανών αυτοκρατόρων.

Όσα μεσολάβησαν από την ανακοίνωση της επίσπευσης των διαδικασιών, δηλαδή τα τελευταία μόλις εικοσιτετράωρα, δίνουν μια γεύση του σκηνικού ωμών εκβιασμών που στήνεται. Με στόχο να μην εκφραστεί ελεύθερα και ανεμπόδιστα η θέληση ενός «βάρβαρου», «ημιάγριου» λαού, ο οποίος δεν αντιλαμβάνεται πόσο καλό του έκαναν ως τώρα οι «μεταρρυθμίσεις» και ετοιμάζεται να τις τινάξει στον αέρα, προκαλώντας ατύχημα, ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ και εκλέγοντας μια δημοκρατική αντιμνημονιακή κυβέρνηση.

Πολιτική κανονιοφόρων

Παλιότερα, διά των ναυτικών αποκλεισμών και της εκβιαστικής διπλωματίας των κανονιοφόρων, οι μεγάλες δυνάμεις περνούσαν από τα τελεσίγραφα στην εφαρμογή των απειλών τους, υποχρεώνοντας χώρες σε εξευτελιστικούς συμβιβασμούς. Σήμερα, επιστρατεύεται η απειλή του οικονομικού αποκλεισμού, του στραγγαλισμού χωρών και περιοχών ολόκληρων. Μαζί επιστρατεύεται και όλο το γραφειοκρατικό τέρας που κρατά στις πλάτες του το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Με τις κανονιοφόρους των ΜΜΕ εικονογραφείται η καταστροφή που μπορεί να φέρει η ελεύθερη επιλογή ενός λαού. Ο πειθαναγκασμός με όλα τα μέσα πρέπει

να υποβληθεί σε πανευρωπαϊκό επίπεδο σαν η μοναδική επιλογή. Απειλή, φόβος, καταστροφολογία, αυτά είναι τα όπλα τους για να κάμψουν ένα λαό και τη διάθεσή του να τελειώσει ο μνημονιακός εφιάλτης. Τι αποδεικνύεται μπροστά στα μάτια μας; Ότι οι βασικοί «παίκτες» ήταν ενήμεροι των κινήσεων Σαμαρά, ότι το μήνυμα των Παρισίων, λίγες βδομάδες πριν, δεν είχε αποδέκτη την κυβέρνηση αλλά την αντιπολίτευση και εμμέσως ολόκληρο το λαό. Επιπροσθέτως, το μήνυμα έδειχνε την κινητοποίηση όλης της οικονομικής και κυρίως πολιτικής δύναμης για να καμφθούν όλες οι αποκλίνοσες δυνάμεις μιας Ευρώπης σε κρίση.

Τίθεται σε εφαρμογή μια μεγάλη παγίδευση της Ελλάδας. Έτσι ώστε, αν χρειαστεί, να δείξουν οι μερκελιστές προς όλους τους Ευρωπαίους που αμφισβητούν τη γερμανική πολιτική, πως αν αντιδράσει το «πειραματόζωο» καίγεται. Πως δεν υπάρχει κανένα περιθώριο χαλάρωσης κι αμφισβήτησης των νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Η μεγάλη παγίδευση της Ελλάδας στέλνει το μήνυμα ότι ο πολιτικός πειθαναγκασμός ολόκληρης της Ευρώπης είναι ο στόχος του Βερολίνου και αυτό αποτελεί μια πρώτη ισχυρή απάντηση στα μηνύματα που έστειλαν οι ευρωεκλογές.

Παράταση του μνημονιακού καθεστώτος, παραδειγματισμός των απειθαρχών, επιβολή των «μεταρρυθμίσεων» σε όλη την Ευρώπη, σταθεροποίηση της αμφισβητούμενης γερμανικής κυριαρχίας, θωράκιση του ευρωπαϊκού επιχειρηματικού κόσμου. Αυτή είναι η απάντηση του συνασπισμού αγορών, δανειστών, δυναστών. Τυχόν επικράτηση του ΣΥΡΙΖΑ, που συμβολίζει αυτήν τη στιγμή την αμφισβήτηση του μνημονιακού καθεστώτος, θα σήμαινε «ατύχημα» κι αυτό πρέπει να αποφευχθεί με κάθε κόστος.

Βαρουφάκης: Να είσαι έτοιμος να πεις «όχι»

Δήλωση του Γιάννη Βαρουφάκη στο www.protothema.gr (9/12/2014)

Μια κυβέρνηση που θέλει να διαπραγματευτεί πραγματικά, ώστε να σταματήσει επιτέλους ο φαύλος κύκλος της πτώχευσης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, πρέπει να είναι έτοιμη να πει «όχι» σε μια πιθανή απειλή διακοπής ρευστότητας για τις τράπεζες από την ΕΚΤ.

Μια απειλή που έχει, όπως γνωρίζουμε, χρησιμοποιηθεί τουλάχιστον δύο φορές, την μία εναντίον της κυβέρνησης της Ιρλανδίας και την δεύτερη εναντίον της κυβέρνησης Αναστασιάδη στην Κύπρο. Όποια κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να αντισταθεί σε αυτή την απειλή, δεν διαπραγματεύεται - όπως ποτέ δεν έχει διαπραγματευτεί καμία από τις κυβερνήσεις Παπανδρέου-Παπαδήμου-Σαμαρά. Μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει, λοιπόν, να είναι έτοιμη στην περίπτωση τέτοιας απειλής να πει «όχι», έχοντας ήδη προετοιμάσει μέτρα για τη διατήρηση της ρευστότητας κατά τη διάρκεια της σκληρής, πραγματικής διαπραγμάτευσης που θα ακολουθήσει.

Και το πιο σημαντικό: Αν η ελληνική κυβέρνηση είναι προετοιμασμένη να αντισταθεί, έχει τον ελληνικό λαό με το μέρος της και διαθέτει μέσα διατήρησης της ρευστότητας για ένα χρονικό διάστημα, η ΕΚΤ δεν θα τολμήσει να κάνει πράξη την απειλή της - ούτε καν να την εκστομίσει.

Μελανσόν: Ράψτε το κυρία Μέρκελ

Ο πρώην υποψήφιος της γαλλικής Αριστεράς για την προεδρία, Ζαν Λικ Μελανσόν έγραψε στις 7/12 στο λογαριασμό του στο Twitter:

«Ράψτε το, κυρία Μέρκελ. Η Γαλλία είναι ελεύθερη. Ασχοληθείτε με τους φτωχούς σας»

Δυνατότητες «διαφυγής»

Οι μνημονιακές ευρωκρατικές, και κυρίως γερμανικές, δυνάμεις ρίχνουν λοιπόν όλο το βάρος τους για να αποφευχθεί το ατύχημα. Παίζουν με πολλά σενάρια και όντας... μεγαλόψυχοι αφήνουν στους άγριους ιθαγενείς της Ελλάδας ορισμένες δυνατότητες «διαφυγής». Είτε να παρατείνουν τη μνημονιακή πολιτική, συγκεντρώνοντας με κάθε τρόπο 180 ψήφους και εκλέγοντας Πρόεδρο προερχόμενο από τη μνημονιακή παράταξη. Είτε, σε περίπτωση προσφυγής στις κάλπες, με

κάθε τρόπο να μην προκύψει «καθαρή λύση». Ο ΣΥΡΙΖΑ να μην έχει αυτοδυναμία, αλλά και να στερείται συμμαχών με τους οποίους θα μπορούσε να σχηματίσει μια αντιμνημονιακή κυβέρνηση. Σε αυτή την περίπτωση προσφέρεται η «λύση» της «εθνικής συνεννόησης» σε πολλές παραλλαγές και επιδιωκόμενο αποτέλεσμα το σχηματισμό κυβέρνησης μνημονιακής παράτασης, με όλους γύρω από ένα τραπέζι.

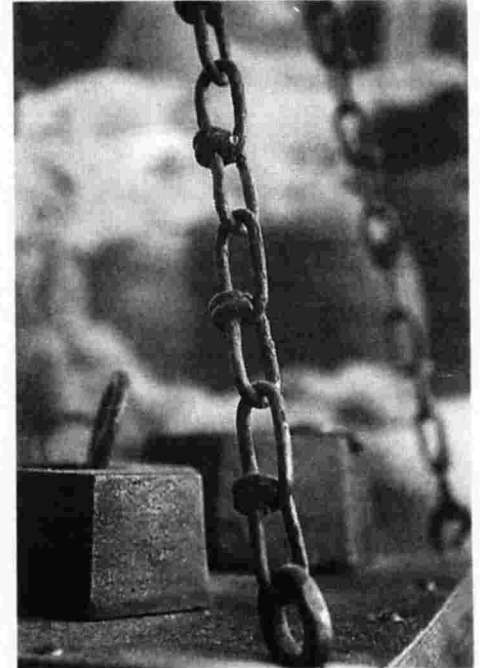
Η πρώτη φάση της παγίδευσης έχει στηθεί με τη δίμηνη παράταση που επίσημα ζήτησε η ελληνική κυβέρνηση και πρόσφερε ως συμφωνία η τρόικα. Αυτή η παγίδευση εμποδίζει νέους εκλογικούς γύρους και θέτει το δίλημμα «διαπραγμάτευση ή ρήξη», εντός λίγων εβδομάδων μετά τις εκλογές. Ο εκβιασμός της ακυβερνησίας θα κάνει την δουλειά του και όσα βλέπουμε τα τελευταία 24ωρα δεν είναι τίποτα μπροστά στο σκηνικό κόλασης που σκοπεύουν να επιβάλουν στην πορεία της παγίδευσης.

Έτσι κι αλλιώς, ήδη ζούμε μια εκτροπή από μεριάς τρoικανών και εγχώριων μνημονιακών. Η σφοδρότατη επίθεση απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ, οι απόπειρες πιέσεων και εξαγοράς ή εξαφάνισης ολόκληρων κομμάτων (βλέπε ΑΝΕΛ) ή άμεση παρέμβαση επιτρόπων και ευρωενωσιακών παραγόντων στην εσωτερική πολιτική ζωή της χώρας, αυτό αποδεικνύουν.

Το «ατύχημα» ενός ΣΥΡΙΖΑ αυτοδύναμου πρέπει πάση θυσία να αποφευχθεί. Ακόμα κι ένας μετριοπαθής -σε στόχους- ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι συμβατός. Μόνο ένας αγνώριστος ΣΥΡΙΖΑ - μέρος του μνημονιακού στρατοπέδου μπορεί να γίνει αποδεκτός. Αλλιώς, μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να συνθλιβεί, να αποτελέσει μια σύντομη παρένθεση. Ακόμα κι αν χρειάζεται να συνθλιβεί μια ολόκληρη χώρα, να γίνει πράξη η απειλή του οικονομικού στραγγαλισμού. Η μετατροπή της Ελλάδας σε χώρα-σκουπίδι μπορεί να χρησιμεύει για την τιθάσευση άλλων απειθαρχών του ευρωπαϊκού θεάτρου επιχειρήσεων.

Αναζητώντας διέξοδο

Διέξοδος υπάρχει. Όπως το αντίπαλο στρα-

τόπεδο επιστρατεύει, κυρίως, πολιτικά όπλα για τον στραγγαλισμό μιας δυνατότητας που σαφώς είναι υπαρκτή, έτσι και οι αντιμνημονιακές δημοκρατικές αριστερές δυνάμεις μπορούν να απαντήσουν με το όπλο της πολιτικής. Δηλαδή της κινητοποίησης του λαού, δείχνοντας ότι τα «όχι», όταν δεν φαλκιδούνται και δεν ψαλιδίζονται, μπορούν να αρθρωθούν και να καταστούν αποτελεσματικά απέναντι στους κυνικούς εκβιασμούς και τις παγιδεύσεις της αδιάσπαστης τρoικας. Το μόνο που μπορεί να τους σταματήσει είναι ένας αποφασισμένος λαός, ένας λαϊκός παράγοντας οργανωμένος και συνειδητός που απορρίπτει την ταπείνωση και την υποδούλωση. Που διαλέγει τη δημο-

κρατία και την ελευθερία, την αξιοπρέπεια και τις αμοιβαίες σχέσεις που στηρίζονται στο σεβασμό και όχι στην υποταγή. Η πολιτική του κατευνασμού, της υποχώρησης ή του λεγόμενου «προωθητικού συμβιβασμού» είναι ανίκανη να συγκροτήσει το λαό, τη χώρα, την Αριστερά σε ιστορικό υποκείμενο μεγάλης αλλαγής. Αυτό είναι το όριο που πρέπει άμεσα να ξεπεραστεί. Αυτό σημαίνει να μην μασάμε τα λόγια μας... Να καταδείξουμε τους εχθρούς του

τόπου και τα στηρίγματά τους, να κινητοποιήσουμε το λαό και την κοινωνία σε μια άλλη τροχιά από την μνημονιακή υποδούλωση. Δεν είναι εύκολο. Αλλά μας ζητούν να παραδοθούμε, να συνθηκολογήσουμε, να σκύψουμε το κεφάλι. Μην ξεχνάμε στιγμή: Αυτοί είναι φοβισμένοι αλλά και αποφασισμένοι να δώσουν τη μάχη. Εμάς σε τίποτα δεν μας βοηθά να φοβόμαστε το χειρότερο. Μπορούμε, άμεσα, να πάψουμε να κυβερνιόμαστε ως αποικία-χρέους, να είμαστε μάλλον η μόνη χώρα στον κόσμο που κυβερνιέται με e-mail... Αν αγωνιστούμε, μπορούμε να πετύχουμε πολλά.

* Ο Ρούντι Ρινάλντι είναι μέλος της Π.Γ. του ΣΥΡΙΖΑ (<http://rinaldirudi.blogspot.gr/>)